

Andet afsnit (Livets kosmiske grundplan) – kapitel 7

(Verdensaltets kosmiske tilværelsesplaner) – Lektion 54

Begrebet “et tilværelsesplan”

1.

Som det hermed vil kunne ses, er rejsen gennem et spiralafsnit meget nøje forbundet med en kredsløbspræget forvandling af den totale sjælelige struktur. En forvandling, der kan beskrives som en passage gennem seks fundamentalt forskellige energikonstellationer. Omtalte forvandling er således en proces, der foregår skjult bag den fysiske organisme og dennes forvandling, hvad der understreger for os, at rejsen gennem et spiralafsnit er ensbetydende med en meget gennemgribende ændring i den samlede organiske udrustning. Og det er altså en ændring, der udelukkende sker med henblik på det formål, permanent at få kontrastprincippet til at virke effektivt.

Vi skal i det følgende iagttage nogle særdeles betydningsfulde “ydre” udslag af denne samlede forvandlingsproces. Udslag, der i høj grad bidrager til prægningen af livets kosmiske grundplan.

Indledningsvis skal det nævnes, at de førnævnte seks forskellige grundenergikonstellationer naturligvis er identiske med de i lektion 19 omtalte seks kosmisk-kemiske grundfremtrædelsesformer af den sjælelige struktur. Fra denne omtale husker vi, hvorledes det blev understreget, at hver grundfremtrædelsesform er ensbetydende med en ganske bestemt sans- og manifestationsstandard hos det levende væsen. Den er ensbetydende med en ganske særlig måde, hvorpå det kan gøre sig gældende i tilværelsen. En måde, der med hensyn til så vel karakter som kvalitet er forskellig fra grundfremtrædelsesform til grundfremtrædelsesform. Og da dette at gøre sig gældende i tilværelsen er det samme som dette at præge tilværelsen, bliver det klart, at hver af de kosmisk-kemiske grundfremtrædelsesformer er ensbetydende med et særligt sæt forudsætninger for prægning af tilværelsen. Disse forudsætninger skifter fra grundfremtrædelsesform til grundfremtrædelsesform, hvad der igen vil sige, at tilværelsens prægning ligeledes skifter fra grundfremtrædelsesform til grundfremtrædelsesform. Gennem forandringen af grundenergiernes 5 indbyrdes konstellationer forandres med andre ord det præg, der ved de levende væseners mellemkomst sættes på tilværelsen.

2.

Hvorledes tilværelsen tager sig ud er altså helt afhængig af det præg, de levende væsener gennem deres skabende udfoldelse selv giver den -både med hensyn til den form, i hvilken hver enkelt personligt fremtræder, og med hensyn til den påvirkning, hver især gør omgivelserne til genstand for. Og hvad præg -der i praksis er tale om -er altså bestemt af, hvorledes konstellationen mellem de seks åndelige legemer til enhver tid er. Fremviser samtlige verdensaltets levende væsener f.eks. A-konstellationen, vil tilværelsen være kendetegnet ved ét særligt præg. Fremviser de derimod B-konstellationen, vil den være kendetegnet ved et helt andet præg. Og fremviser de C-, D-, E- eller F-konstellationen, da vil tilværelsen på tilsvarende vis være kendetegnet ved et tredje, et fjerde, et femte og et sjette præg -alle indbyrdes vidt forskellige.

Vi skal nu indføre den begrebsdannelse, at hvert af de seks præg, som tilværelsen kan være kendetegnet ved, udgør et plan for hvordan tilværelsen føres. Således udgør det præg, som A-konstellationen giver anledning til, ét særligt plan for hvordan tilværelsen føres. Præget, som B-konstellationen bevirker, udgør et andet plan, og således fremdeles for alle seks konstellationers vedkommende. Hvert præg betegner sit plan, og hver især bæres disse planer af en af de seks mulige

energikonstellationer, idet de jo i virkeligheden er identiske med disse energikonstellationers "ydre" virkninger.

3.

Hermed ser vi, at hver af de seks mulige energikonstellationer giver anledning til forekomsten af et særligt kosmisk plan for føring af tilværelse, og da der netop gives seks forskellige energikonstellationer, vil der også være grundlag for at tale om seks forskellige planer. -At disse planer ikke blot er teoretiske foreteelser, fremgår af at de på realistisk vis gør sig gældende i det levende væsens oplevelse af tilværelsen. Gennem deres optræden i livsoplevelsen påføres nemlig ligeledes denne et særligt præg. Et præg, der skifter fra energikonstellation til energikonstellation. Udskiftningen af energikonstellationer medfører dermed, at individet subjektivt indgives fornemmelsen af at vandre fra plan til plan, hvilken vandring det på et givet trin er i stand til at identificere som evolution med tilhørende udvikling og indvikling. Men det, der virkelig sker, er altså, at den sjælelige strukturs energikonstellationer skifter.

Hver af de seks energikonstellationer bærer hermed et særligt plan, i hvilket det levende væsen gennem en tid fører og oplever sin tilværelse. At det derfor vil være korrekt at betegne hvert af disse planer som et tilværelsesplan er sikkert ikke vanskeligt at se, og det betyder, at der fremstår grundlag for at tale om eksistensen af i alt seks kosmiske tilværelsesplaner, nemlig ét for hver kosmisk grundenergikonstellation.

4.

Hermed kan man se, at livets kosmiske grundplan foruden de tidligere omtalte træk også er præget af seks kosmiske tilværelsesplaner. Samtlige disse tilværelsesplaner er så at sige indlejrede i det kosmiske spiralkredsløbs enkelte spiralafsnit, som indebærer, at de alle i en særlig rækkefølge samt i stadig gentagelse gennemvandles og dermed gennemlevs af det levende væsen, efterhånden som det passerer gennem dette spiralkredsløb. De nævnte tilværelsesplaner udgør dermed en ny detaljering af spiralkredsløbet, nemlig en detaljering af de enkelte spiralafsnit. Spiralkredsløbets største detaljer kendes jo foreløbigt som de enkelte spiralafsnit. Inden for hvert af disse optræder underdetaljerne "udviklingsepoken" og "indviklingsepoken" eller, som Martinus betegner dem: "Den opadgående bue" og "den nedadgående bue" (Livets Bog I, stk. 43). Og yderligere optræder altså nu et nyt sæt detaljer ligeledes inden for rammerne af de enkelte spiralafsnit -nemlig de seks kosmiske tilværelsesplaner.

Som vi i det følgende skal komme til at se, betegner de hermed introducerede seks kosmiske tilværelsesplaner spiralkredsløbets egentlige kolorering. Thi som læseren sikkert allerede har gennemskuet, er tilværelsesplanerne nemlig uden videre den definitive virkning af det levende væsens forsøg på at få kontrastprincippet til at virke. Dette vil i det mindste tydeligt komme til at fremgå af de efterfølgende analyser, idet disse helt og fuldt er helliget en beskrivelse af de forhold og egenskaber, der rent principielt kendetegner hvert enkelt tilværelsesplan. Med andre ord: ved et tilværelsesplan forstås det særlige præg på livet og tilværelsen, som hver af den sjælelige strukturs seks mulige kosmisk-kemiske grundfremtrædelsesformer giver anledning til. Dette præg repræsenterer nemlig det kosmiske panorama, som det enkelte levende væsen ved loven om årsag og virkning evigt er henvist til at føre sin tilværelse.

Tilværelsesplanernes navne

5.

Da tilværelsesplanerne dybest set udgør virkninger af den sjælelige strukturs seks kosmisk-kemiske

grundfremtrædelsesformer, har Martinus valgt at give dem navn efter den grundenergi, der i hvert enkelt tilfælde er den førende i kombinationen. Således betegner Martinus virkningen af A-konstellationen, hvor det er instinktenergien, der er førende, som instinktplanet. Og på tilsvarende vis betegnes virkningerne af henholdsvis B-, C-, D-, E- og F-konstellationerne som tyngdeplanet, følelsesplanet, intelligensplanet, intuitionsplanet og hukommelsesplanet.

Det er nu tidspunktet at gøre opmærksom på, at ligesom den sjælelige struktur giver anledning til eksistensen af tilværelsesplaner, således giver også evighedslegemet med dets skæbneelement og talentkerner anledning til dannelsen af et plan, nemlig et plan, der permanent bærer de øvrige seks planer. Dette plan betegner Martinus i forbindelse hermed som evighedsplanet, og han tilføjer, at den dominerende energi her er moderenergien.

Evighedsplanets betydning for eksistensen af de seks andre tilværelsesplaner fremgår uden videre af, at det er herfra disse seks andre planer bringes til at afløse hinanden -og endda i en ganske bestemt rækkefølge. Thi det er jo netop moderenergien med det heri virkende kontrastprincip samt sult- og mættelsesprincip, der giver anledning til, at den sjælelige struktur undergår netop den forvandling, der gør det aktuelt at tale om seks forskellige grundfremtrædelsesformer, og som altså igen bevirker tilsynkomsten af de tilsvarende seks forskellige tilværelsesplaner. Hvis der ikke skete denne forvandling af energikonstellationerne i den sjælelige struktur, var væsenet i bedste fald bundet til kun at kunne opleve ét eneste tilværelsesplan, nemlig det, der just var en virkning af den (tilfældigt) herskende energikonstellation. Men det ville uvægerligt være ensbetydende med, at livsoplevelsen måtte gå i stå. Den måtte gå i stå på grund af manglende fornyelse og dermed af manglende kontrastvirkninger. Det er således uomstødeligt, at evighedsplanet er af den allerstørste betydning for de seks øvrige tilværelsesplaners eksistens.

6.

Som følge af den omstændighed, at flere af tilværelsesplanerne foruden at være åndeligt repræsenterede også er fysisk repræsenterede, er de allerede i vid udstrækning kendt af mennesket. De er ganske vist ikke kendt ved deres kosmisk-kemiske betegnelser, men ved betegnelser, der refererer til den specielle menneskelige opfattelse af dem. Disse kendte tilværelsesplaner er mineralriget, planteriget og dyreriget, til hvilket sidstnævnte også det jordiske menneske hører.

En nærmere undersøgelse af baggrunden for menneskets valg af disse begreber vil vise, at den hænger sammen med en trang til at rubricere og katalogisere alt, hvad man støder på i naturen. Således refererer f.eks. begrebet "mineralriget" til én speciel kategori af stofenheder. Begrebet "planteriget" refererer til en anden kategori, og begrebet "dyreriget" til en tredje.

Det skal nu oplyses, at den tilsvarende kosmisk-kemiske betegnelse for disse tre riger er henholdsvis hukommelsesplanet, instinktplanet og tyngdeplanet. Mineralriget er altså den menneskelige betegnelse for hukommelsesplanet, planteriget den menneskelige betegnelse for instinktplanet og dyreriget den menneskelige betegnelse for tyngdeplanet.

Sammenholder man nu den menneskelige og den kosmisk-kemiske betegnelse for et af de her omtalte tilværelsesplaner med hinanden, vil man i høj grad kunne få en forestilling om, hvad et tilværelsesplan egentligt er. Tager man f.eks. den menneskelige betegnelse "planteriget", svarer den som sagt til den kosmisk-kemiske betegnelse "instinktplanet". Planteriget er med andre ord den fysiske repræsentation af instinktplanet.

Men hvad er så planteriget rent fysisk set? -Ja, det er jo ikke andet end summen af alle planteorganismer på jorden; og på tilsvarende måde er dyreriget og mineralriget ikke andet end summen af henholdsvis samtlige dyreorganismer og mineralorganisationer på jorden. Et rige og

dermed et tilværelsesplan er med andre ord på det fysiske plan dannet af selve de levende væseners organismer, hvilket særligt tydeligt ses i tilfældet med planteriget og dyreriget. Med hensyn til deres eksistens står og falder disse to riger tydeligt nok med de eksisterende plante-og dyreorganismer.

Fysisk set er et tilværelsesplan altså dannet af de levende væseners fysiske organismer; men hvad med tilværelsesplanets åndelige repræsentation? Hvad er den åndelige del af tilværelsesplanet dannet af?

-Ja, det har vi jo allerede erfaret. Den er simpelt hen dannet af de levende væseners sjælelige strukturer eller rettere sagt: den bæres af disse sjælelige strukturer. For i sig selv er de nævnte strukturer jo usynlige (lektion 18). Hvad der på det åndelige plan er synligt, er de materiekombinationer i den åndelige materie, som disse strukturer producerer, hvilke materiekombinationer som tidligere omtalt her tjener som de levende væseners organismer. I praksis kan man altså tale om, at mens den fysiske del af tilværelsesplanerne er dannet af de levende væseners fysiske organismer, så er den åndelige del af tilværelsesplanerne dannet af deres åndelige organismer. Og i begge tilfælde beror tilværelsesplanernes indbyrdes forskelligartethed på forskel i de energikombinationer, der råder i de bærende sjælelige strukturer.

Det er altså først og fremmest organismene, der kendetegner de forskellige tilværelsesplaner, og det hvad enten det er den fysiske eller den åndelige del af disse, man retter opmærksomheden mod. I anden række er tilværelsesplanerne imidlertid også kendetegnede ved alt det, organismene foretager sig, samt i forbindelse hermed det præg, der herigennem sættes på omgivelserne. Dette kommer måske tydeligst til syne i tilfældet med dyreriget -og ikke mindst i tilfældet med den menneskelige del af dyreriget (kultur, civilisation m.m.). Men endnu tydeligere kommer det til syne inden for horisonterne af de hidtil ikke nævnte tilværelsesplaner, idet disse hovedsageligt er af åndelig natur. Som det vil huskes, forekommer der i den åndelige verden kun det, de levende væsener selv frembringer i den åndelige materie. Det må jo nødvendigvis betyde, at den åndelige verden med hundrede procent konsekvens antager præg af de enkelte væseners skabende udfoldelse, hvad der igen viser, at den skabende udfoldelse i høj grad bidrager til at karakterisere de enkelte tilværelsesplaner.

I henhold til netop de træk, der i særlig høj grad kendetegner de hidtil ikke nævnte tilværelsesplaner, betegner Martinus disse som "det rigtige menneskerige", "visdomsriget" og "den guddommelige verden". Det vil altså sige, at Martinus viderefører den menneskelige måde at betegne tilværelsesplanerne på, således at den også gælder for de tilværelsesplaner, mennesket endnu ikke har kendskab til. Således svarer betegnelsen "det rigtige menneskerige" til den kosmisk-kemiske betegnelse "følelsesplanet". Visdomsriget svarer til den kosmisk-kemiske betegnelse "intelligensplanet", og "den guddommelige verden" til betegnelsen "intuitionsplanet". -Foruden at være kendt som instinktplanet, tyngdeplanet, følelsesplanet, intelligensplanet, intuitionsplanet og hukommelsesplanet kendes de seks kosmiske tilværelsesplaner hermed også som henholdsvis planteriget, dyreriget, det rigtige menneskerige, visdomsriget, den guddommelige verden og mineralriget. Og alle viser de altså tilbage til forskellige konstellationer af de seks åndelige legemer i de bærende, sjælelige strukturer.

Tilværelsesplanernes åndelige og fysiske repræsentation

7.

Foruden at være åndeligt repræsenterede er, som allerede nævnt, en del af tilværelsesplanerne også fysisk repræsenterede. Det gjaldt mineralriget, planteriget og dyreriget. Imidlertid er spørgsmålet om

tilværelsesplanernes fordeling over den fysiske og den åndelige verden en del mere omfattende, end man skulle tro efter det at dømmes, som hidtil er kommet til udtryk. Og vi skal derfor i det følgende beskæftige os noget mere indgående med dette problem.

8.

Først og fremmest skal det fremhæves, at alle tilværelsesplanerne er åndeligt repræsenterede; således også mineralriget, planteriget og dyreriget. Denne åndelige repræsentation beror simpelt hen på, at tilværelsesplanerne i praksis er dannede af de levende væseners organismer, hvilke igen uden undtagelse bæres af bagved eksisterende sjælelige strukturer. Således er der en sjælelig struktur bag enhver planteorganisme, bag enhver dyreorganisme og menneskeorganisme, og i virkeligheden også bag enhver mineralorganisation. Og det er altså disse strukturer, der i realiteten bærer de pågældende fysiske organismer -ja, disse er til syvende og sidst frembragt af disse strukturer.

Foruden at frembringe og opretholde den fysiske organisme producerer, som det vil vides, den sjælelige struktur imidlertid også et bevidsthedsliv af rent åndelig natur, dvs. et tanke-og følelsesliv på et vist niveau alt afhængig af, hvorledes den herskende energikonstellation i strukturen for øjeblikket er beskaffen. Dette tanke-og følelsesliv kan igen give sig udtryk i et vist fysisk handlingsliv, men i sig selv trives det frit og uafhængigt bag den fysiske organisme og danner her en åndelig verden af en særlig karakter. Denne verden bliver dermed en åndelig repræsentation af det tilværelsesplan, som den fysiske organisme bidrager til dannelsen af. Den bliver det pågældende tilværelsesplans åndelige side; og hvad mere er: denne side eksisterer frit og uafhængigt af, om de fysiske organismer lader sig opretholde eller ej. Går de nævnte fysiske organismer under, fortsætter den åndelige del af tilværelsesplanet fremdeles med at eksistere. Ja, det vil i så fald endog ligefrem blive genstand for en opblomstring, thi da skal det til at fungere som det pågældende væsens åndelige verden, således som det under omtalen af døden blev

vist. -Man kan således tale om en åndelig verden bag planteriget og dyreriget, ligesom man i allerhøjeste grad kan det for mineralrigets vedkommende. Som vi nemlig senere skal komme til at se, er mineralriget et tilværelsesplan, hvor den åndelige del er af langt større betydning for de implicerede væsener, end tilfældet er med den fysiske del.

Samtlige tilværelsesplaner er altså åndeligt repræsenterede, og her foruden er så en del endvidere fysisk repræsenterede. -For at komme til en virkelig klar forståelse af, hvorledes de seks tilværelsesplaner fordeler sig over den fysiske og den åndelige verden, vil det have sin betydning at erindre sig det faktum, at tilværelsesplanerne tilsammen danner et kredsløb, der er præget af en udviklingsepoke og en udviklingsepoke. Det vil igen sige en epoke, hvor væsenet så at sige dykker ned i den fysiske materie, og en epoke, hvor det atter frigør sig for denne fysiske materie og i stedet udvikler sig i ren åndelig materie. Tilværelsesplanernes fordeling over den fysiske og den åndelige verden er nemlig meget nøje forbundet med de enkelte spiralafsnits tilknytning til netop en udviklingsepoke og en udviklingsepoke.

Da livets vej har form af et evigt spiralkredsløb opdelt i lokale spiralafsnit, og inden for hvilke det levende væsen under sin vandring gennem tilværelsesplanerne i stadig gentagelse passerer fra den åndelige verden ind i den fysiske verden og herfra atter ind i den åndelige verden, vil man kunne forstå, at nogle af de kosmiske tilværelsesplaner må danne forbindelsesled mellem disse to verdener. Der bliver ifølge sagens natur tale om to forbindelsesled, og disse to er mineralriget og det rigtige menneskerige. Heraf er igen mineralriget det forbindelsesled, der hører til udviklingsepoken, mens til gengæld det rigtige menneskerige er det forbindelsesled, der hører til udviklingsepoken. Det vil igen sige, at mineralriget betegner overgangen fra den åndelige verden til den fysiske verden, medens i modsætning hertil det rigtige menneskerige danner overgangen fra den fysiske verden til den åndelige verden.

Mineralriget og det rigtige menneskerige er altså overgangsriger mellem den fysiske og den åndelige verden. Dette må betyde, at disse to riger rummer både et fysisk og et åndeligt afsnit. Som vi senere på indgående vis skal komme til at se, er dette i høj grad også tilfældet. Således former tilværelsen sig under opholdet i det rigtige menneskerige i den første tid som en overvejende fysisk tilværelse, der senere i den sidste tid af dette ophold skifter over til at forme sig som en overvejende åndelig tilværelse. Og på lignende vis med hensyn til mineralriget - blot i modsat rækkefølge. Her former den første periode sig som en overvejende åndelig tilværelse, mens den sidste periode derimod fortrinsvis former sig som en fysisk tilværelse. Det er således denne sidstnævnte periode af dette tilværelsesplan, der giver anledning til, at der må tales om et "mineralrige", hvad der altså afslører, at mineralriget er et langt mere omfattende tilværelsesplan, end man efter den fysiske mineralverdens omfang at dømme skulle tro. Denne mineralverden er i virkeligheden blot udklagen af dette tilværelsesplan og viser tilbage til en forudgående, umådelig lang tidsepoke, hvor det udelukkende kun har budt på åndelige tilværelsesmuligheder.

Af grunde, som senere vil fremgå, betegner Martinus den åndelige del af mineralriget som "salighedsriget". Vi har allerede tidligere under omtalen af døden været i berøring med dette salighedsrige, idet vi husker, at det var herfra, overhovedet alle inkarnationer i den fysiske verden finder sted. På baggrund af det netop anførte kan dette med andre ord også udtrykkes på den måde, at samtlige fysiske inkarnationer finder sted fra det åndelige afsnit af mineralriget, idet netop dette svarer til begrebet "salighedsriget".

Når vi her gør en smule mere ud af mineralriget som overgangsriget betragtet end af det rigtige menneskerige, skyldes det, at mineralriget allerede i forvejen er kendt. Dette er ikke tilfældet med det rigtige menneskerige, og det frembyder derfor heller ikke de samme gode muligheder for kommentarer. Vi skal dog senere opnå en særdeles god fortrolighed med dette tilværelsesplan.

9.

Vi er hermed blevet klar over, at mineralriget og det rigtige menneskerige danner de enkelte spiralafsnits overgangsled mellem den åndelige og den fysiske verden. Mellem disse to led placerer sig så til den ene side to rent fysiske og til den anden side to rent åndelige tilværelsesplaner, hvormed menes, at de to sæt tilværelsesplaner henholdsvis placerer sig i kredsløbets fysiske og åndelige afsnit. Heraf er igen de to rent fysiske tilværelsesplaner repræsenteret ved planteriget og dyreriget, medens de to rent åndelige tilværelsesplaner er repræsenteret ved visdomsriget og den guddommelige verden.

Der gives med andre ord to rent fysiske tilværelsesplaner, to rent åndelige tilværelsesplaner og to overgangsplaner mellem kredsløbets fysiske og åndelige afsnit. Med udgangspunkt i planteriget fordeler disse tilværelsesplaner sig over den åndelige og den fysiske del på den måde, at planteriget tilhører det fysiske afsnit. Det afløses af dyreriget, der også tilhører det fysiske afsnit. Dette afløses igen af det rigtige menneskerige, der betegner et overgangsriget fra kredsløbets fysiske afsnit til dets åndelige afsnit. Det rigtige menneskerige afløses igen af visdomsriget, der er et rent åndeligt tilværelsesplan. Visdomsriget afløses atter af den guddommelige verden, der ligeledes er et rent åndeligt tilværelsesplan. Og endelig afløses den guddommelige verden af salighedsriget, der betegner overgangsriget fra kredsløbets åndelige afsnit til dets fysiske afsnit, og hvis fysiske sektion mennesket kender som "mineralriget". -Og hermed skulle det vist stå klart, hvorledes tilværelsesplanerne fordeler sig over den åndelige og den fysiske verden.

Energikonstellationernes faseforskydning

Af det, der hidtil er blevet fremført, fremgår det, at et levende væsen kun kan tilhøre ét tilværelsesplan ad gangen. Thi tilknytningen til et særligt tilværelsesplan beror på den konstellation af de seks åndelige legemer, som den sjælelige struktur til enhver tid fremviser. Og nævnte struktur kan ifølge sagens natur kun fremvise én konstellation ad gangen -og ydermere en konstellation, der kun meget langsomt ændrer sig. På den anden side er vi også vidne til, at mere end et af de seks tilværelsesplaner eksisterer på én og samme tid. Dette er jo f.eks. tilfældet med hensyn til mineralriget, planteriget og dyreriget; og for den kosmiske bevidsthed er det yderligere en kendsgerning, at også de øvrige kosmiske tilværelsesplaner eksisterer på én og samme tid. Samtlige seks tilværelsesplaner virkeliggøres altså samtidigt, hvilket man også kan udtrykke på den måde, at verdensaltet til én og samme tid fremviser alle seks mulige grundtyper af levende væsener. I dette øjeblik eksisterer der altså både væsener, der svarer til det tidligere behandlede symbols A-konstellation, B-konstellation, C-konstellation, D-konstellation, E-konstellation og F-konstellation: og det må i sandhed siges at være en bemærkelsesværdig kendsgerning i betragtning af, at alle levende væsener i verdensaltet er evige..

Vi er her i berøring med et træk af livets kosmiske grundplan, som gør krav på navnet: "Energikonstellationernes faseforskydning". Tidligere har vi gjort os fortrolige med de enkelte grundenergiers indbyrdes faseforskydning i det enkelte væsens tilfælde og lærte herigennem den sjælelige strukturs seks kosmisk-kemiske grundfremtrædelsesformer at kende. Nu skal vi til at gøre os fortrolige med en faseforskydning, der gælder for de samlede energikonstellationers vedkommende og dermed en faseforskydning, der giver sig udslag i, at verdensaltetets sum af levende væsener på samme tid optræder i indbyrdes forskellige sjælelige grundfremtrædelsesformer. Dette kan godt til at begynde med virke meget indviklet, men problemet lader sig måske afklare gennem et lille tankeeksperiment.

I virkeligheden svarer det, som vi forstår ved energikonstellationernes faseforskydning, til princippet i den form for sang, man kalder en kanon. En kanon er som bekendt et sangbart vers, hvor alle versets linier af en passende gruppe mennesker afsynges af én gang. Man starter med at opdele gruppen i lige så mange hold, som der er linier i verset. Derefter begynder et af holdene at synge første linie. Når denne linie er gennemsunget, og der tages fat på den næste, starter et nyt hold med første linie. Når dette er nået til begyndelsen af anden linie, er det første hold nået til begyndelsen af tredje linie, og atter et nyt hold startes med første linie. Og således bliver der ved, til alle hold er i gang. Når dette punkt er nået, afsynges alle versets linier på én gang, idet hvert hold tager sin linie. Og man kan blive ved hermed, så længe man lyster. Thi når et hold er færdigt med verset, kan det bare begynde forfra. Processen danner med andre ord et kredsløb.

Tænker man sig nu, at man har et vers med seks forskellige linier, der egner sig som kanon, så kan man betragte hver af linierne som en af de seks mulige kosmisk-kemiske energikonstellationer og dermed som en af de seks mulige kosmisk-kemiske grundfremtrædelsesformer af den sjælelige struktur. Man kan så videre tænke sig, at verset i begyndelsen kun afsynges af ét menneske. Dette svarer til, at det enkelte levende væsen går gennem kredsløbets seks kosmiske tilværelsesplaner og dermed passerer gennem de forskellige energikonstellationer. Dernæst kan man tænke sig, at verset afsynges af en gruppe mennesker, der følges ad. Dette svarer til, at mange levende væsener samtidig og i indbyrdes takt passerer gennem kredsløbet. Og endelig kan man til slut tænke sig, at seks grupper mennesker samtidigt afsynger sangen, men med en indbyrdes forskydning på én linie, således at den synges som kanon. Dette svarer til, at verdensaltetets sum af levende væsener er delt op

i seks grupper, der med en indbyrdes forskydning på én energikonstellation bevæger sig igennem kredsløbets seks kosmiske tilværelsesplaner, Og det er netop dette, der forstås ved energikonstellationernes faseforskydning.

Med andre ord: livets kosmiske grundplan fremviser en sådan indbyrdes forskydning af de seks mulige energikonstellationer, at alle seks konstellationer på én gang er repræsenteret i verdensaltet. Og det betyder i praksis, at også alle seks tilværelsesplaner med de dertil hørende kosmisk-kemiske grundfremtrædelsesformer af den sjælelige struktur er repræsenteret på én gang.

–Til efterbemærkning skal det anføres, at det naturligvis ikke blot er indenfor et enkelt spiralafsnit og dermed på et enkelt trin i livsenhedsrækken, at denne forskydning af energikonstellationerne gør sig gældende. Den gør sig gældende inden for alle spiralafsnit, og det betyder, at alle verdensaltets kosmiske tilværelsesplaner permanent er repræsenteret i alle afsnit af spiralkredsløbet og dermed på alle trin af livsenhedsrækken -såvel på de mikrokosmiske som på de mellem-og makrokosmiske trin.

Det er dermed også permanent repræsenteret inden for samtlige tilværelsens kosmiske organismeprincipper. Energikonstellationernes faseforskydning er nemlig simpelt hen en forudsætning for, at Guddommen i skikkelse af det samlede verdensalt kan være i besiddelse af en sjælelig struktur med seks funktionsdygtige åndelige legemer, der foruden en altomfattende livsoplevelse sikrer egenskaberne almagt, alvidenhed og alkærlighed.

Spørgsmål til lektion 54

1. Hvad udgør det bærende fundament for et kosmisk tilværelsesplan?
2. Kan man sige, at et kosmisk tilværelsesplan er en samlet ydre effekt eller virkning af en enkelt af underbevidsthedsgrundenergiernes seks mulige grundkombinationer?
3. Nævn den proces, der giver anledning til det levende væsens fornemmelse af at vandre fra tilværelsesplan til tilværelsesplan.
4. Hvor mange kosmiske tilværelsesplaner er der grundlag for at tale om?
5. Nævn spiralkredsløbets hoveddetaljer (i alt tre).
6. Hvad er den rent kosmisk-kemiske betegnelse for de seks tilværelsesplaner?
7. Hvad forstås ved evighedsplanet?
8. Hvilken grundenergi dominerer evighedsplanet?
9. Hvilken rolle spiller evighedsplanet?
10. a) Hvilke "menneskelige" tilnavne har de kosmiske tilværelsesplaner ved siden af deres rent kosmisk-kemiske betegnelser, og b) hvor mange og hvilke af samtlige tilværelsesplaner er allerede på nuværende tidspunkt kendt af det jordiske menneske?
11. Hvad danner på det fysiske plan et tilværelsesplan?
12. Gør kort rede for, hvorledes de seks tilværelsesplaner fordeler sig over den fysiske og den åndelige verden (der ses bort fra, at alle tilværelsesplanerne har et obligatorisk, rent åndeligt grundlag)?
13. Hvor mange tilværelsesplaner kan det levende væsen tilhøre ad gangen?

Løsningen til lektion 53's opgavetillæg

- 1) Den former sig som evigt gentagende enkeltkredsløb, der forløber over i hinanden
- 2) a) Ja, b) samtidig med, at de enkelte spiralafsnit afløser hinanden, tages der større og større organismeformer i brug (relativt set)
- 3) b) Der er tale om en forvandling af både den fysiske og den overfysiske del af den samlede legemskultur
- 4) 1. Som den sjælelige strukturs forvandling gennem de seks kosmiske grundfremtrædelsesformer (som forvandlingen af grundenergiernes kombination) 2. Som nydannelser i skæbneelementet
- 5) Nej
- 6) Fra moderenergien
- 7) Som et gryende behov for forstærket aktivitet af den grundenergi, det pågældende fosterlegeme er redskab for
- 8) Nej
- 9) Kontrastprincippet; sult- og mættelsesprincippet
- 10) a) Som den epoke, inden for hvilken den sjælelige struktur passerer gennem alle seks grundfremtrædelsesformer b) Som den epoke, inden for hvilken et organismeprincip totalt gennemleves og udleves

P.B.J.

NB. Disse svar er godkendt af Martinus